

anderen. Maar ook hier kunnen de door alcohol praecipiteerbare, peptonneerslagen oplozende stoffen niet volkomen ontbreken, en van daar dat het alleen uit de geconcentreerde oplossing kan worden neêrgeslagen door verschillende reagentiën, die in de oplossingen van door azijnzuur en zout afgescheiden en door dialyse gereinigd pepton ook nog bij sterke verdunning een praecipitaat geven.

De resultaten waartoe dit onderzoek geleid heeft laten zich op de volgende wijze samenvatten.

Pepton is een in water onoplosbare, in verdunde zoutsoluties oplosbare eiwitachtige stof.

Van alle andere nader bekende eiwitachtige stoffen onderscheidt pepton zich door de sterke toeneming van de oplosbaarheid zoowel van pepton zelf als van verschillende peptonverbindingen bij verwarming.

Bepaaldelijk geeft de oplosbaarheid van pepton bij kookhitte in een azijnzure 4 pCt. chloornatriumsolutie en, bij neutrale reactie in een uiterst verdunde zoutoplossing een middel aan de hand om het van ander eiwit te onderscheiden en te zuiveren.

Door inwerking van maagsap op eiwit worden, naast pepton ontledingsproducten gevormd die het vermogen hebben in een aantal gevallen pepton opgelost te houden onder omstandigheden waaronder het, in zuiveren toestand, zou worden neêrgeslagen.

Pepton, door alcohol uit de verteringsvloeistof afgescheiden, is met de genoemde ontledingsproducten verontreinigd, en wel in het algemeen te sterker naarmate het maagsap langer op het eiwit heeft ingewerkt. De uiteenloopende waarnemingen van verschillende onderzoekers omtrent de scheidkundige reacties van pepton moeten van de aanwezigheid van die ontledingsproducten afhankelijk worden gesteld.

WETENSCHAPPELIJKE MEDEDEELINGEN.

DE INVLOED VAN DOOR DE MOEDER GEBRUIKTE CHININE OP DE VRUCHT. — In 1878 had PORAK in een uitstekend geschreven werk: *De l'absorption des médicaments par le placenta et de leur élimination par l'urine des enfants nouveau-nés*, er o. a. op gewezen, dat bij kinderen, wier moeders tijdens de baring een gram zwavelzure chinine hadden gebruikt, drie in het oog loopende verschijnselen werden waargenomen 1°. afvloeiing van het meconium in het uitdrijvingstijperk zonder dat de harttonen langzamer waren geworden; 2°. geelzucht; 3°. geen of althans bijna geen toename van het lichaamsgewicht in de eerste tien dagen na de geboorte. Het laatste werd constant, de beide eerste verschijnselen veel menigvuldiger waargenomen dan anders het geval is.

De door PORAK verkregen uitkomsten trokken des te meer de aandacht van RUNGE, omdat deze een jaar te voren op de kliniek te Straatsburg bij

kinderen, wier moeders eenige dagen voor en ook tijdens de baring murias chinine (in giften van 0.25—0.5 gram) hadden gebruikt, volstrekt niets dergelijks had bespeurd. Hij achtte het dus van belang nogmaals en nu op de kliniek van GUNEROW in de Charité te Berlijn proeven te nemen, maar dan een grootere gift (1.5 gram), bij het begin der baring toe te dienen. Inderdaad zag hij nu in een verbazend aantal gevallen (44 pCt.) rijkelijke afvloeiing van meconium zonder verlangzaming der harttonen waar te nemen, terwijl alle kinderen, behalve een, dat in lichten graad asphyctisch geboren werd, springlevend ter wereld kwamen. Geelzucht zag hij onder 36 kinderen slechts 7maal en dus veel minder dikwijls dan PORAK, maar gewichtverlies was zeer aanmerkelijk en bedroeg het dubbele van hetgeen andere kinderen in de Charité (bij de ondoelmatige voeding der kraamvrouwen aldaar) aan gewicht verloren, terwijl dit verlies evenveel bedroeg, onverschillig of tijdens de geboorte het meconium was afgevloeid of niet.

Die ontlasting van meconium zonder dat daarvoor eene andere verklaring was te geven, dat enorme gewichtverlies en de bijzonderheid dat na het afvloeien van het meconium bij de geboorte toch het gewichtverlies nog even groot was als bij de andere chininekinderen rechtigen tot het besluit, dat de oorzaak in het gebruik der chinine te zoeken is. Dat dus ook tijdens de zwangerschap de voeding der vrucht er onder zal lijden als de moeder chinine gebruikt, is, hoewel nog niet bewezen, niettemin zeer waarschijnlijk, toch is zulks geen reden om het dikwijls onontbeerlijke middel bij zwangeren ter zijde te stellen. Geeft men het tijdens de baring dan weet men nu dat het afvloeien van meconium alsdan voor geen teeken van beginnende asphyxie moet worden gehouden. Daar de chinine bij volwassenen geen aan dit afvloeien van meconium analoge werking heeft, is op nieuw bewezen hoe verkeerd het is om dezelfde werking der geneesmiddelen bij de moeder en bij hare vrucht aan te nemen en op hoe zwakke voeten dan de zoogenaamde intra-uterine-therapie staat.

Sr.

B E R I G T E N.

BUITENLAND.

LONDEN. — Het rapport van Dr. AIREY over het plotselinge uitbreken eener scarlatina-epidemie in het dorp Fallowfield, drie mijlen van Manchester, wordt door den *Medical Times* van 24 Januarij besproken. Op 12 Augustus 1879 werd den Local Government Board het uitbreken der ziekte gemeld en op 16 Augustus het onderzoek begonnen. Het rapport vermeldt dat met inbegrip van 9 minder duidelijke gevallen er in het geheel 35 personen in 18 gezinnen binnen ééne maand en van die 35 niet minder dan 24 binnen 36 uren tusschen Zondagochtend 3 Augustus en Maandagavond 4 Augustus, door de ziekte aangetast werden. Op 3 uitzonderingen na betrof het uitsluitend personen van den gegoeden stand, meestal in vrij liggende en door ruime tuinen gescheiden villa's woonachtig. Het onderzoek leerde, dat alle aangetasten van dezelfde boerderij hun melk betrokken en dat een der melkers in een huis woonde, alwaar zijn kleinzoon zich destijds in het vervellingstijdperk van scarlatina bevond. Het feit, dat eenige personen in ligten graad en andere heviger, maar bijna allen